

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 21. Post transmirationem fugitivorum receptacula indagantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

gente bello iis uterentur; pacis verò tempore, tumultuum vitandorum ergò, sub ferà setvarentur, & hæcenus multa commoda tempore belli percepta esse reperio: certumque est, latrones non ita ut ante fuisse grassatos. Atque, ut sua cuique laus constet, nemini dubium fuit, Didaci Borox Provincialis zelo, authoritati, consilio, laboribusque, Tapensium & Urvaicensium libertatem magnà ex parte deberi, sine quo Indi nec transmigratori assensissent, nec arma ad eos imposterum defendendos impetrata fuissent.

Utilitas concessorum armorum.

POST QUAM Provincialis abiit, & exploratores nunciavere, Mamalucos cum prædâ in Brasiliam revertisse, Didacus Alfarus delectu fidissimorum Neophyrum habito, aliquot Socios ad destructorum trans Urvaicam oppidorum ruinas, Tapensemque Provinciam, destinavit, indagaturos omnia fugitivorum receptacula, dispersasque luporum metu oves ad ovile Christi postliminiò reducturos. Primi movere Franciscus Ximenius & Philippus Viverus. Hic in Caafapaguaquensi, Caapiensique regione persistens, bis vix mortem evitavit, intentatam ab Indis, suspicione corruptis; quos noster Philippus reconciliatos cum aliis mortalibus Christi partibus addidit. Ximenius ad Sanctæ Theresiæ destructum oppidum cum Antonio Bernal coadjutore ausus progredi, qualemcumque animarum messem invenit; nam vetulos verulasque, pro inutilibus ab Mamalucis derelictos, è latebris eduxit, factâque vicinorum nemorum indagine, aliquot capita, tanquam post copiosam messem, pauculas spicas, magno animi gaudio collegit, & ad Philippum Viverum rediens, utriusque regionis segetem, trecentis animarum manipulis constantem, ad Itapuanum oppidum ambo reducere. In hac expeditione notabilis fuit Emmanuëlis Neophyti, Sociorum comitis, caritas, qui sæpè per plura millia ægros in humeros sublatos boni Pastoris exemplo portavit. Trimestri elapso iidem excursores eodem se conferentes, nuncio de Mamalucorum regressu accepto, ultra Caaroensem regionem progredi non potuerunt; unde sexaginta capita è latibulis eruta ad Christi caulas retraxerunt. Interjecto tempore Franciscus Ximenius, Petrus Mola, & Gaspar Serquiera, versus Tapenses montes delati, confectis in itu & reditu centum circiter leucis, cum prædâ octoginta Barbarorum redièrunt.

CAPUT XXI.
Post transmigratorum fugitivorum receptacula indagantur.

Trecenti reducantur.

Item sexaginta.

Et octoginta.

SUB id tempus memoratur etiam Antonii Palermi ad superioris Paranae sylvestres populos expeditio, ad quos non facilis erat aditus, quòd longissimo tractu, intactis sylvis, ingentibus saxis, & præcipitio tutarentur. Postquam tamen Palermus octoginta circiter Neophytis comitatus, post octiduanam navigationem, ad proxima Mondai in Paranam se exonerantis loca cymbas applicuit, omnem deinceps curam ad superandum præcipitium, viamque per spississimum nemus sternendam, adhibuit: quo in opere octo diebus postis, indagatori Indorum deinceps ipse insudavit. Post septimum indagatoris diem, indicio latibulorum accepto, primo conatu duo tantum Barbari in manus venere, qui statim Neophytis spondere, si se via duces sequerentur, fore ut frequentes homines reperirent; quò dum nostri incautè pergunt, illorum unus, lethaliter ex insidiis confossus, interiit. Interim ceteros Ethnicorum pagos fama de Palermi consilio pervadens, plerosque ad fugam perpulit: adeò ut ex magno numero centum solummodò & quinquaginta capita se Antonio Palermo tradiderint, è quibus statim ipse quinquaginta septem infantes sacris aquis immerfit, cui tantilla præda pænè lethalis fuit. Nam repente orta tempestas Paranam adeò fœdè perturbavit, ut plerique autumarent, omnibus pereundum esse. Barbari Ethnici, corporibus salvandis intenti, in postremis animarum curam stolidè ponebant, & quia defectu Catecheseos Baptismo non idonei erant, Palermus, spreto propriæ vitæ periculo, altâ voce pronuntiabat nostræ Fidei Mysteria; nec audiebatur à Barbaris, metu mortis pænè exanimatis. Cùm verò Palermi navigiolum jamjam submergendum, crescentibus fluctibus, crederetur, Indi duo, & puer unus metu submersionis, ut sit, eum ita brachiis illigarunt, ut omnem modum sese liberandi subtraherent: quo in periculo dum versatur, eximiâ

CAPUT XXII.
Expeditio ad sylvestres Paranae populos.

Expeditionis difficultas.

Neophytus maciatur.

Antonius Palermus plures infantes baptizat.

Naufragatur.